

EGESIF_14-0038-01

Wytyczne w sprawie wspólnych planów działania

Fundusze strukturalne i Fundusz Spójności na lata 2014–2020

Wytyczne w sprawie wspólnych planów działania

Fundusze strukturalne i Fundusz Spójności na lata 2014–2020

Komisja Europejska

Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego

Dział E.1

Wersja z czerwca 2015 r.

Ewentualne aktualizacje można znaleźć pod adresem: <http://ec.europa.eu/esf/sco>.

ZASTRZEŻENIE PRAWNE:

„Niniejszy dokument jest dokumentem roboczym przygotowanym przez służby Komisji. Na podstawie obowiązującego prawa UE zawiera on wytyczne techniczne dla pracowników i instytucji zaangażowanych w monitorowanie, kontrolę lub realizację europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych dotyczące interpretacji i stosowania przepisów UE w tej dziedzinie. Celem niniejszego dokumentu jest przedstawienie wyjaśnień i interpretacji przepisów, o których mowa powyżej, od strony służb Komisji w celu ułatwienia realizacji programu i zachęcenia do stosowania dobrych praktyk. Niniejsze wytyczne pozostają bez uszczerbku dla wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości i Sąd lub dla decyzji Komisji”.

Komisja Europejska, ani żadna osoba działająca w imieniu Komisji, nie odpowiada za sposób wykorzystania informacji zawartych w niniejszej publikacji.

Używanie i kopiowanie zdjęć nieobjętych prawami autorskimi Unii Europejskiej jest możliwe po uzyskaniu zgody bezpośrednio od właścicieli tych praw.

***Europe Direct to serwis, który pomoże Państwu
znaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące Unii Europejskiej.***

**Numer bezpłatnej infolinii (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(*) Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna (niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Więcej informacji o Unii Europejskiej można znaleźć w portalu Europa (<http://europa.eu>).
Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2015

ISBN 978-92-79-49863-3 - doi:10.2767/992074 (print)

ISBN 978-92-79-49878-7 - doi:10.2767/82453 (PDF)

© Unia Europejska, 2015

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Printed in Luxembourg

WYDRUKOWANO NA PAPIERZE BIELONYM BEZ CHLORU PIERWIASTKOWEGO (ECF)

SPIS TREŚCI

GLOSARIUSZ	4
1. WPROWADZENIE	5
1.1. Dlaczego warto korzystać ze wspólnych planów działania?	5
1.2. Kiedy warto korzystać ze wspólnych planów działania?	5
2. PODSTAWOWE WŁAŚCIWOŚCI	6
2.1. Wspólny plan działania jako operacja	6
2.2. Próg	6
2.3. Beneficjenci	6
2.4. Zakres wsparcia	7
3. LOGIKA INTERWENCJI	8
3.1. Analiza potrzeb rozwojowych	8
3.2. Planowane projekty	9
3.3. Produkty i rezultaty	9
4. ZARZĄDZANIE FINANSOWE, KONTROLA I AUDYT	11
4.1. Stosowanie uproszczonych opcji kosztów	11
4.1.1. Obliczanie kosztów	13
4.1.2. Elastyczność finansowa	13
4.2. Ustalenia w zakresie kontroli i audytu	14
4.2.1. Monitorowanie i gromadzenie danych	14
4.2.2. Audyt	14
5. ZATWIERDZENIE I ZMIANY	15
5.1. Procedura przedstawienia i zatwierdzenia	15
5.2. Zmiany	15

GLOSARIUSZ

EFRR	Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego
EFS	Europejski Fundusz Społeczny
EWT	Europejska współpraca terytorialna
fundusze	EFS, EFRR i Fundusz Spójności
ICT	technologie informacyjno-komunikacyjne
IP	instytucja pośrednicząca
ISCED	Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Kształcenia
IWZ	Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia
IZ	instytucja zarządzająca
koszty jednostkowe	standardowe stawki jednostkowe
KS	komitet sterujący
młodzież NEET	młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się
MŚP	małe i średnie przedsiębiorstwa
program	program operacyjny
rozporządzenie w sprawie EFS	rozporządzenie (UE) nr 1304/2013
RWP	rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów; rozporządzenie (UE) nr 1303/2013
UOK	uproszczone opcje kosztów
WPD	wspólny plan działania
wytyczne w sprawie uproszczonych opcji kosztów	EGESIF_14-0017 Wytyczne w sprawie uproszczonych opcji kosztów: finansowanie w oparciu o stawki ryczałtowe, standardowe stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe
wzór wspólnego planu działania	Załącznik IV: wzór wspólnego planu działania zawarty w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/207
YEI	Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

1. WPROWADZENIE

Ramy prawne europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020 kładą większy nacisk na rezultaty. Wspólne plany działania ułatwiają działania skierowane na rezultaty. Dotyczy to realizacji części jednego programu lub kilku programów. Dzięki spójnej logice interwencji i wykorzystaniu uproszczonych opcji kosztów wspólne plany działania gwarantują skupienie się na uzyskaniu rezultatów. Wybrane wskaźniki produktu i rezultatu są powiązane z odpowiednimi kosztami jednostkowymi lub kwotami ryczałtowymi, co umożliwia dokonywanie płatności w oparciu o osiągnięte poziomy.

Aby móc korzystać ze wspólnego planu działania, zainteresowane państwo członkowskie musi wcześniej uzgodnić to z Komisją.

Niniejszy dokument został przygotowany przez służby Komisji odpowiedzialne za realizację polityki spójności, w porozumieniu z członkami technicznej grupy roboczej EFS(1) oraz z grupą ekspertów ds. europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych(2). Jego celem jest przedstawienie państwom członkowskim wskazówek dotyczących treści, przygotowania i wdrażania wspólnych planów działania określonych w przepisach art. 104–109 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

Stosowanie wspólnych planów działania dotyczy różnych aspektów wdrażania polityki spójności. Z niniejszego dokumentu należy zatem korzystać równoległe z innym dokumentami zawierającymi wytyczne w sprawie uproszczonych opcji kosztów, logiki interwencji oraz wskaźników.

Przykłady przedstawione w niniejszych wytycznych podano wyłącznie do celów ilustracyjnych. Nie służą one wprowadzeniu wymogów ani zaleceń w odniesieniu do wspólnych planów działania realizowanych w okresie programowania 2014–2020.

1.1. Dlaczego warto korzystać ze wspólnych planów działania?

Wspólne plany działania służą ukierunkowaniu zarządzania funduszy na osiąganie rezultatów. Oto niektóre korzyści ich stosowania:

- zmiana uwagi kadry kierowniczej – od nakładów do produktów, rezultatów i realizacji ustalonych celów;
- nacisk na rozwijanie logiki interwencji wspólnych planów działania jest dodatkową gwarancją, że podejmuje się odpowiednie środki w celu rozwiązania istniejącego problemu;

(1) Techniczna grupa robocza EFS jest grupą roboczą w ramach komitetu EFS ustanowionego na mocy art. 163 TFUE. Została ona stworzona, aby ułatwić wymianę informacji na temat kwestii operacyjnych i technicznych związanych z zarządzaniem EFS pomiędzy Komisją a instytucjami zarządzającymi EFS w państwach członkowskich.

(2) Grupa ekspertów ds. realizacji programów przyjętych i wdrożonych zgodnie z ramami prawnymi dla europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, utworzona na mocy decyzji Komisji C(2014)1875.

- propagowanie partnerstwa i zintegrowanego podejścia, wspieranego przez różne programy i fundusze w celu osiągnięcia ustalonego celu;
- zarządzanie finansowe wspólnego planu działania opiera się wyłącznie na kosztach jednostkowych i kwotach ryczałtowych określonych w decyzji Komisji zatwierdzającej plan, co upraszcza zasady zarządzania i kontroli i zmniejsza poziom błęd;
- decyzja zatwierdzająca wspólny plan działania stanowi dla zainteresowanego państwa członkowskiego dodatkową pewność prawa w porównaniu z programami dotyczącymi uproszczonych opcji kosztów, o których mowa w art. 67 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, tworzonych oraz uzasadnianych przez państwa członkowskie bez ich uprzedniego zatwierdzenia przez Komisję.

1.2. Kiedy warto korzystać ze wspólnych planów działania?

Komisja zaleca stosowanie wspólnych planów działania w następujących przypadkach:

- państwa członkowskie chciałyby przetestować i zastosować podejście ukierunkowane na rezultaty, aby osiągnąć niektóre cele programu(-ów);
- zidentyfikowane w dokumentach programowych wyzwania należy rozwiązać poprzez szereg działań uzupełniających;
- możliwe jest określenie oczekiwanych produktów i rezultatów, a w stosownych przypadkach dostępne są wiarygodne dane pozwalające na ustalenie powiązanych kosztów jednostkowych lub kwot ryczałtowych.

Struktura wspólnego planu działania zakłada, iż powinna istnieć możliwość określenia i uzasadnienia uproszczonych opcji kosztów dla wybranych wskaźników produktu i rezultatu wspólnych planów działania. Jeżeli uzasadnienie kosztów związanych z zaproponowanymi uproszczonymi opcjami kosztów nie jest możliwe, nie jest wskazane stosowanie wspólnych planów działania.

Jeżeli operacja składa się z pojedynczego projektu, zwłaszcza takiego, którego realizacja jest w pełni zlecona zewnętrznym usługodawcom w drodze zamówień publicznych, korzystanie ze wspólnego planu działania mogłoby doprowadzić do powstania obciążeń administracyjnych, nie przynosząc wartości dodanej. Z drugiej strony, jeżeli co najmniej dwa projekty mają wspólny cel, wspólny plan działania może być odpowiednim instrumentem służącym koordynacji tych dwóch projektów i może zapewnić lepsze zorientowanie na osiąganie rezultatów. Przykładowo, wsparcie na realizację gwarancji dla młodzieży za pomocą Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych uznaje się za dobrą okazję do przetestowania podejścia wykorzystującego wspólny plan działania ze względu na konieczność połączenia szeregu działań w celu osiągnięcia jasno określonego celu.

2. PODSTAWOWE WŁAŚCIWOŚCI

2.1. Wspólny plan działania jako operacja

W art. 104 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów stwierdza się, że wspólny plan działania to operacja, której zakres jest definiowany i zarządzanie którego jest skierowane na osiąganiu produktów oraz rezultatów. Wspólny plan działania może:

- składać się z projektu lub grupy projektów, lecz stanowi pojedynczą operację;
- otrzymywać wsparcie z jednej osi priorytetowej lub większej liczby osi jednego lub kilku programów;
- być realizowany w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” i celu „Europejska współpraca terytorialna”;
- być wspierany przez EFS, Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, EFRR lub Fundusz Spójności;
- otrzymywać wsparcie w ramach jednego funduszu lub kilku funduszy.

Wspólny plan działania podlega tym samym zasadom, którym podlegają inne operacje w dziedzinie polityki spójności (na przykład, środki niewykorzystane w ramach wspólnego planu działania nie przepadają automatycznie w przypadku danego(-ych) programu(-ów) i mogą być wykorzystane w innych operacjach), z wyjątkiem przypadków, w których w ramach prawnych określono szczegółowe przepisy (tj. art. 104–109 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów).

Niniejszy dokument przedstawia szczegółowe wymogi dotyczące zakresu, beneficjentów, treści, zarządzania i zatwierdzania wspólnych planów działania.

2.2. Próg

W art. 104 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów określa się minimalną wysokość wkładu publicznego na rzecz wspólnego planu działania - wydatki publiczne (definiowane jako wkład publiczny wypłacony na rzecz lub przez beneficjenta zgodnie z planem finansowania wspólnego planu

działania) powinny wynieść co najmniej 10 milionów EUR lub 20 % wsparcia publicznego programu(-ów), w zależności od tego, która wartość jest niższa. Od tej ogólnej zasady istnieją dwa wyjątki:

- na potrzeby pilotażowego wspólnego planu działania wsparcie publiczne przyznane na każdy program można ograniczyć do 5 milionów EUR. Państwo członkowskie może przedłożyć jeden pilotażowy plan na program. Zasadniczo pilotażowy wspólny plan działania powinien zostać przedstawiony jako pierwszy w ramach programu(-ów). Należy go przedstawić jak najszybciej, choć jego propozycję można przedłożyć w dowolnym momencie okresu programowania. W pilotażowym planie należy przewidzieć konkretne sposoby rozpowszechniania informacji umożliwiające dzielenie się doświadczeniem zdobytym podczas realizacji tego planu.
- W przypadku wspólnych planów działania wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie istnieje minimalna wysokość wkładu. Służy to propagowaniu tego narzędzia w celu zwiększania zatrudnienia młodzieży.

2.3. Beneficjenci

Zgodnie z art. 104 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów beneficjentem wspólnego planu działania musi być podmiot prawa publicznego (zdefiniowany w art. 2 pkt 10 RWP). Beneficjent ponosi ogólną odpowiedzialność za wspólny plan działania wobec organów zarządzających programami. Nie jest on jednak zobowiązany do samodzielnej realizacji każdego projektu, ani nie oczekuje się od niego takiej realizacji. Inne podmioty (publiczne lub prywatne) mogą być zaangażowane w realizację wspólnego planu działania jako partnerzy, dostawcy lub podmioty, które otrzymują dotację od beneficjenta w celu wdrożenia projektu wspieranego w ramach wspólnego planu działania. W ten sposób wspólny plan działania może skupiać kluczowe podmioty danego sektora lub obszaru geograficznego, które będą realizować różne działania w ramach tego planu, za co odpowiedzialność ponosić będzie beneficjent.

Przykład

Wspólny plan działania ma przeciwdziałać bezrobociu osób młodych w określonym obszarze poprzez grupę projektów, które stanowią podstawę dla strategicznego partnerstwa. Beneficjentem wspólnego planu działania są publiczne służby zatrudnienia, natomiast w celu realizacji planu powstaje partnerstwo. Należą do niego organizacje zainteresowane rozwiązywaniem kwestii dotyczących bezrobocia młodzieży, np. instytucje szkoleniowe, szkoły i organizacje pracodawców. Podmioty te będą bezpośrednio wdrażać niektóre z projektów.

Także instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca może być beneficjentem wspólnego planu działania, pod

warunkiem że wdrożono niezbędne uzgodnienia w celu zapewnienia rozdzielności funkcji (zgodnie z art. 125 ust. 7 RWP).

Przykład

Wielofunduszowy wspólny plan działania zmierza do podniesienia produktywności MŚP w państwie członkowskim poprzez zwiększenie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych. Wspólny plan działania pomaga MŚP w zakupie rozwiązań dla e-biznesu (EFRR) oraz szkoleniu pracowników w zakresie korzystania z nowych produktów (EFS).

Beneficjentem wspólnego planu działania jest IZ programu EFRR-EFS, w ramach którego zapewnione zostało finansowanie. Instytucja zarządzająca sporządza wniosek dotyczący wspólnego planu działania i przekazuje go Komisji. Po zatwierdzeniu go przez Komisję instytucja zarządzająca realizuje plan poprzez zorganizowanie przetargu dla MŚP. Chociaż to MŚP będą wdrażać poszczególne projekty w ramach wspólnego planu działania, IZ pozostaje beneficjentem tego planu oraz ponosi ogólną odpowiedzialność za jego wykonanie.

Zgodnie z art. 106 pkt 8 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów beneficjent musi wykazać swoje kompetencje w dziedzinie, która jest przedmiotem wspólnego planu działania, oraz zdolności administracyjne i w zakresie zarządzania finansowego, w tym w dziedzinie zamówień publicznych i zarządzania funduszami UE. W tym celu państwa członkowskie proszone są o przekazanie następujących informacji we wniosku dotyczącym wspólnego planu działania:

- informacji na temat wiedzy eksperckiej beneficjenta w przedmiotowej dziedzinie,
- przeglądu doświadczeń beneficjenta w zarządzaniu projektami,
- informacji o wszelkich korektach finansowych nałożonych na beneficjenta.

2.4. Zakres wsparcia

Wspólny plan działania można wykorzystać do finansowania projektów objętych zakresem funduszy, z wyjątkiem projektów polegających na zapewnieniu infrastruktury (art. 104 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów). Możliwe jest wykorzystanie finansowania krzyżowego, jak przewidziano w art. 98 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów,

ale konieczne jest jego monitorowanie - państwa członkowskie muszą przestrzegać ograniczenia w wysokości do 10 % unijnego finansowania w odniesieniu do każdej osi priorytetowej (w podziale na fundusz i na kategorię regionu, w stosownych przypadkach). Kwota finansowania krzyżowego powinna być odnotowana i monitorowana na podstawie danych wykorzystanych do określenia kosztu jednostkowego/kwoty ryczałtowej. Ponadto z możliwości finansowania krzyżowego nie należy korzystać przy zapewnianiu infrastruktury.

Jeżeli infrastruktura danego rodzaju jest konieczna do osiągnięcia celów wspólnego planu działania, zalecane jest, aby wspomnieć o tym w logice interwencji wspólnego planu działania (np. wymienić jako warunek wstępny dla niektórych projektów). W zależności od zakresu programu(-ów) infrastruktura ta może zostać sfinansowana z funduszy jako odrębna operacja, uzupełniająca wspólny plan działania.

Zakup sprzętu kwalifikuje się do wspólnego planu działania. Koszty zarządzania są także kwalifikowalne, o ile są zgodne z przepisami zarządzania finansowego wspólnego planu działania, i będą podlegać zwrotowi na podstawie uproszczonych opcji kosztów. Jeśli koszty zarządzania nie są zgodne z tymi przepisami lub jeśli utrudniłyby realizację planu, możliwe byłoby sfinansowanie ich jako odrębnych operacji.

3. LOGIKA INTERWENCJI

Logika interwencji jest istotnym sposobem wspierania podejścia charakteryzującego wspólny plan działania i ukierunkowanego na rezultaty, ponieważ zapewnia logiczny związek między potrzebami rozwojowymi a celami szczegółowymi określonymi w programach przyczyniających się do osiągnięcia celu ogólnego oraz w treści wspólnego planu działania. W art. 106 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów stwierdza się, że wspólny plan działania powinien zawierać analizę potrzeb rozwojowych, cele, produkty i rezultaty, a także cele pośrednie i końcowe dotyczące produktów i rezultatów oraz planowane projekty (rodzaje). Logika interwencji powinna zagwarantować stałą współzależność tych elementów.

Główne założenia logiki interwencji w odniesieniu do okresu 2014–2020 powinny zostać określone w dokumentach programowych. Państwa członkowskie dokonały analizy potrzeb rozwojowych w Umowach Partnerstwa, określiły swoje priorytety w zakresie finansowania i dokonały wyboru celów tematycznych pod kątem zaspokojenia zidentyfikowanych potrzeb. Programy powinny pokazywać, w jaki sposób realizowane będą priorytety finansowania poprzez określenie szczegółowych celów dla każdego priorytetu inwestycyjnego, rodzajów działań, które mają otrzymać wsparcie, oraz wskaźników. Z uwagi na to, iż wspólne plany działania mogą otrzymywać wsparcie z jednego lub kilku programów, oczekuje się, że logika interwencji oparta będzie na logice programów zapewniających finansowanie. Powinna ona jednak mieć bardziej zawężony zakres i obejmować więcej szczegółów.

3.1. Analiza potrzeb rozwojowych

Analiza potrzeb rozwojowych powinna opisywać ogół problemu lub sytuacji, do których rozwiązania przyczyni się wspólny plan działania. Dlatego też stanowi ona punkt wyjścia do opracowania logiki interwencji wspólnego planu działania. Analiza ta powinna być powiązana z analizą w ramach Umowy Partnerstwa i programów. Powinna jednak uwzględniać bardziej szczegółowy opis, a w stosownych przypadkach, powinna być poparta danymi statystycznymi lub danymi innych rodzajów. Wspólny plan działania może zaspokajać szczególne potrzeby danego obszaru geograficznego, jednej grupy docelowej lub kilku grup docelowych. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w analizie i, w razie potrzeby, we właściwej części wzoru wspólnego planu działania. Część ta powinna wyraźnie wskazywać cele programu, do których realizacji przyczyni się wspólny plan działania, w tym odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów.

Analiza w ramach wspólnego planu działania posłuży za podstawę do określenia celu ogólnego i wszelkich celów szczegółowych danego planu⁽³⁾. Podobnie jak w przypadku szczegółowych celów programów, podstawową przesłanką celów wspólnego planu działania⁽⁴⁾ jest opisanie zmian, włącznie z ich kierunkiem, które mają być realizowane. W związku z tym, że wspólny plan działania stanowi jednak pojedynczą operację, jego cele powinny być także ustalone na poziomie operacji. Cel ogólny wspólnego planu działania powinien odnosić się do całego planu działania, a jego cele szczegółowe powinny przyczyniać się do osiągnięcia celu ogólnego i odnosić się do części planu.

Przykład

Wspólny plan działania w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, której celem jest zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży w państwie członkowskim, ma następujące cele:

Cel ogólny:

Przedstawienie, w ramach gwarancji dla młodzieży, oferty dla 10 000 osób młodych niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się w wieku poniżej 25 lat.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie umiejętności młodzieży NEET poniżej 25 lat w celu zaspokojenia potrzeb rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem osób o niskich kwalifikacjach
2. Zwiększenie liczby osób w wieku 20–24 lat wśród młodzieży NEET, które zdobyły pierwsze doświadczenie zawodowe
3. Zwiększenie liczby osób w wieku 20–24 lat wśród młodzieży NEET, które prowadzą działalność na własny rachunek

⁽³⁾ W art. 106 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów przewidziano cele ogólne i szczegółowe wspólnego planu działania. Stwierdza się w nim, że należy dokonać rozróżnienia pomiędzy celem szczegółowym wspólnego planu działania, zwanym „celem szczegółowym wspólnego planu działania” we wzorze planu i w niniejszym dokumencie, a celem szczegółowym priorytetu inwestycyjnego w programie.

⁽⁴⁾ „Cele wspólnego planu działania” obejmują cel ogólny wspólnego planu działania oraz jego cele szczegółowe.

3.2. Planowane projekty

Opócz zdefiniowania celów wspólnego planu działania państwa członkowskie są proszone o określenie (rodzajów) projektów, które otrzymają wsparcie, i o przedstawienie uzasadnienia, w jaki sposób każdy z tych projektów przyczyni

się do osiągnięcia celów planu. Komisja zaleca państwom członkowskim przedłożenie głównych założeń, uznanych za niezbędne i wystarczające, by osiągnąć oczekiwane rezultaty, jako podstawę projektów proponowanych w ramach wspólnego planu działania. Ułatwi to późniejsze wprowadzanie zmian, jeśli założenia okażą się błędne.

Przykład 1

Odnosząc się do poprzedniego przykładu wspólnego planu działania, oto niektóre z założeń państwa członkowskiego dotyczących wyboru projektów, które powinny otrzymać wsparcie w ramach wspólnego planu działania oraz w jaki sposób przyczyniają się one do realizacji celów planu:

- pomyślna integracja młodzieży NEET w wieku poniżej 25 lat na rynku pracy wymaga indywidualnego podejścia;
- w stosownych przypadkach powinien istnieć pakiet środków do dyspozycji uczestników projektu, a wspólny plan działania powinien umożliwiać uczestnikom udział w jednym działaniu lub w ich większej liczbie;
- podniesienie umiejętności młodych osób zwiększy ich szanse wejścia na rynek pracy;
- rozbudzenie ducha przedsiębiorczości i świadczenie usług wspierających podmioty rozpoczynające działalność gospodarczą są sposobami na integrację młodych ludzi na rynku pracy.

Państwo członkowskie stosuje te założenia, aby uzasadnić następujące projekty w ramach planu działania:

- zapewnienie uczestnikom zindywidualizowanych ścieżek
- zapewnienie szkolenia w zakresie umiejętności podstawowych
- wspieranie przedsiębiorczości

3.3. Produkty i rezultaty

Projekty, które mają być realizowane jako część wspólnego planu działania, powinny przynieść niezbędne rezultaty i produkty określone w celach wspólnego planu działania. Produkty powstają bezpośrednio lub są dostarczane poprzez realizację projektów wspólnego planu działania. Powinny one być powiązane z planowanymi działaniami i powinny przyczyniać się do osiągnięcia rezultatów. Rezultaty powinny pokazać bezpośredni wpływ wspólnego planu działania na zaangażowanych uczestników lub podmioty – na przykład w postaci zmiany w statusie zatrudnienia po odejściu z grona uczestników planu. Rezultaty powinny być powiązane z celami wspólnego planu działania.

W uzasadnieniu wspólnego planu działania wymaga się, by podstawę produktów i rezultatów stanowiła ich jasna definicja. Cele końcowe i, w stosownych przypadkach, pośrednie należy określać ilościowo przy użyciu wskaźników. Nie zaleca się stosowania wspólnych planów działania jeśli zidentyfikowanie bezpośrednich i natychmiastowych produktów, określenie wymiaru

oczekiwanych rezultatów przy pomocy wskaźników rezultatu ani ilościowe określenie celów końcowych nie jest możliwe.

Podczas gdy niektóre wskaźniki będą stosowane w zarządzaniu finansowym wspólnego planu działania (tj. przy płatnościach dokonywanych na rzecz beneficjenta), inne wskaźniki zostaną opracowane wyłącznie do celów monitorowania. Wskaźniki wykorzystywane do celów monitorowania powinny odpowiadać wskaźnikom określonym w priorytetach inwestycyjnych programów, które są częścią wspólnego planu działania, ale mogą one również być bardziej szczegółowe, w zależności od zakresu planu. Najlepszym rozwiązaniem może być doprowadzenie do sytuacji, w której wskaźniki odnoszące się do zarządzania finansowego wspólnego planu działania staną się wskaźnikami specyficznymi dla tego planu. Niezależnie od ich przeznaczenia wszystkie wskaźniki muszą być zawarte w sekcji D.1.3 wzoru wspólnego planu działania. Dalsze wytyczne dotyczące wymogów w zakresie sprawozdawczości i wskaźników znajdują się w poszczególnych dokumentach programowych dotyczących monitorowania i oceny⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Monitoring and Evaluation of European Cohesion Policy — ESF, guidance document* (Wytyczne w sprawie monitorowania i oceny w zakresie europejskiej polityki spójności - EFS, dokument programowy) <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=325&langId=pl&moreDocuments=yes> „Guidance Document on Monitoring and Evaluation — ERDF/CF, concepts and recommendations” (Wytyczne na temat monitorowania i oceny – EFRR/ Fundusz Spójności, koncepcje i zalecenia) http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2014/working/wd_2014_en.pdf.

Przykład

Państwo członkowskie z wcześniejszego przykładu definiuje następujące produkty i rezultaty projektów, które będą wdrażane w ramach wspólnego planu działania:

- **Zapewnienie uczestnikom zindywidualizowanych ścieżek**

Produkt: młodzież NEET w wieku poniżej 25 lat uczestniczy w ukierunkowanych działaniach

Rezultat: młodzież NEET w wieku poniżej 25 lat uczestniczy we wspieranym zatrudnieniu lub kształceniu/szkoleniu

- **Zapewnienie szkolenia w zakresie umiejętności podstawowych**

Produkt: młodzież NEET w wieku poniżej 25 lat z ISCED 0, 1 lub 2

Rezultat: młodzież NEET w wieku poniżej 25 lat, która uzyskuje kwalifikację ISCED

- **Wspieranie przedsiębiorczości**

Produkt: młodzież NEET w wieku 20–24 lat otrzymuje doradztwo w odniesieniu do przedsiębiorstw typu start-up

Rezultat (bezpośredni): młodzież NEET w wieku 20–24 lat zakłada nowe przedsiębiorstwa

Rezultat (długoterminowy): przedsiębiorstwo założone przez młodzież NEET w wieku 20–24 lat prowadzi działalność przez X miesięcy

W przypadku gdy w odniesieniu do danego projektu wymagany jest minimalny standard jakości lub jeżeli zakończenie projektu jest konieczne do rozpoczęcia innych działań w ramach wspólnego planu działania, cele pośrednie mogą być ustalane dla wskaźników stosowanych przy zarządzaniu finansowym projektu. Takie cele pośrednie powinny odnosić się do konkretnej wartości jednego wskaźnika lub kilku wskaźników, która jest wartością minimalną konieczną do uznania realizacji danego projektu lub jego części za pomyślną. Cel pośredni należy osiągnąć, aby wydatki poniesione w ramach tego projektu mogły zostać uznane za kwalifikowalne (tj. przed zakończeniem

realizacji projektu należy osiągnąć niezbędną minimalną wartość). Jeśli natomiast projekt osiągnie cel pośredni uzgodniony w odniesieniu do danego wskaźnika, ale nie osiągnie ogólnego celu końcowego, beneficjent otrzyma zwrot w wysokości do poziomu osiągniętego w przypadku tego wskaźnika.

Zastosowanie celów pośrednich i ich wartości zależą od działań przewidzianych w ramach wspólnego planu działania. Biorąc pod uwagę ich wpływ na kwalifikowalność, to takie cele pośrednie muszą zostać włączone do decyzji Komisji zatwierdzającej wspólny plan działania.

Przykład 1

Projekt w ramach wspólnego planu działania przewiduje, że 10 000 uczestników z wykształceniem średnim uzyska kwalifikację (cel końcowy). W ramach uzgodnionego celu pośredniego określono, że co najmniej 2 500 uczestników uzyska kwalifikację przed zakończeniem wdrażania wspólnego planu działania. Jest to minimalna wartość wskaźnika, którą należy osiągnąć, aby projekt ten można było uznać za udany, a odnośne wydatki za kwalifikowalne.

Jeżeli pod koniec realizacji projektu tylko 2 000 osób uzyska kwalifikację, beneficjent nie otrzyma zwrotu środków w ogóle, ponieważ nie osiągnięto celu pośredniego obejmującego 2 500 uczestników. Gdyby, przykładowo, 3 200 osób uzyskało kwalifikację, beneficjent otrzymałby zwrot w oparciu o koszt jednostkowy określony dla tego projektu (kwota na osobę, która zdobyła kwalifikację, pomnożona przez 3 200), bez względu na to, czy ogólny cel wspólnego planu działania został osiągnięty.

Przykład 2:

wspólny plan działania w ramach EFRR ma na celu utworzenie w ciągu pięciu lat sprawnie funkcjonującej sieci badawczej, która poprawiłaby współpracę naukowców z różnych instytucji i środowiska biznesu. Kluczowy etap to stworzenie specjalnej platformy elektronicznej do dzielenia się wynikami badań i projektami dokumentów, służącej zaangażowaniu środowiska biznesu. Celem jest zapewnienie, aby co najmniej X pracowników naukowych/przedstawicieli biznesu korzystało z platformy każdego tygodnia w ciągu sześciu miesięcy od jej stworzenia. Wymaga to między innymi pewnych koncepcyjnych przygotowań, w tym przeprowadzenia ankiet.

Planuje się, że koszt stworzenia platformy elektronicznej i interfejsu, z których tygodniowo korzystać będzie co najmniej X pracowników naukowych/przedstawicieli biznesu w ciągu 6 miesięcy po ich utworzeniu, wyniesie 5 milionów EUR. Jest to cel pośredni wspólnego planu działania. Wydatki na ten projekt i kolejne projekty w ramach tego wspólnego planu działania staną się kwalifikowalne tylko, jeśli liczba osób korzystających z platformy wyniesie X (w oparciu o szczegółową i uzgodnioną metodologię).

Kolejne 3 miliony EUR przewidziano na zorganizowanie Y seminariów powiązanych z platformą badawczą i angażujących naukowców z co najmniej trzech różnych instytucji. Kwota w wysokości 2 milionów EUR jest zapisana w budżecie na opublikowanie z artykułów podpisanych wspólnie przez naukowców z co najmniej dwóch różnych instytucji. Kolejne 2 miliony EUR przewidziano na kursy w ramach szkolnictwa wyższego, przeprowadzone w celu rozpowszechniania wyników badań. Po osiągnięciu celu pośredniego (stworzenie platformy elektronicznej, z której korzysta co najmniej X pracowników naukowych/przedstawicieli biznesu) koszty warsztatów, publikacji i kursów będą kwalifikować się do zwrotu w oparciu o odnośne uzgodnione koszty jednostkowe lub kwoty ryczałtowe.

4. ZARZĄDZANIE FINANSOWE, KONTROLA I AUDYT

4.1. Stosowanie uproszczonych opcji kosztów⁽⁶⁾

Zgodnie z art. 106 pkt 9 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów zarządzanie finansowe wspólnego planu działania jest powiązane wyłącznie z poziomem osiągania produktów i rezultatów. Polega ono na definiowaniu kosztu jednostkowego lub kwoty ryczałtowej dla jednego lub większej liczby wskaźników każdego z projektów w ramach wspólnego planu działania. W ten sposób można określić koszty niezbędne do osiągnięcia celów pośrednich i końcowych odnoszących się do produktów i rezultatów wspólnego planu działania, jak określono w art. 106 pkt 9 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Postępy osiągnięte w ramach każdego projektu odpowiednio zmieniają wskaźniki, co z kolei stanowi podstawę do zwrotu na rzecz beneficjenta. Łączna kwota płatności w ramach wspólnego planu działania będzie odpowiadać ostatecznemu poziomowi osiągnięcia wskaźników wykorzystanych do zarządzania finansowego.

Koszty wspólnego planu działania zostaną zwrócone w oparciu o kombinację wartości wskaźników produktu i rezultatu, inną dla każdego wspólnego planu działania, która może być zróżnicowana dla poszczególnych projektów w ramach wspólnego planu działania. Część kosztów projektu może zostać zwrócona przede wszystkim w oparciu o produkty, a w przypadku innych kosztów – przede wszystkim w oparciu o rezultaty, lub w oparciu o produkty i rezultaty.

Zgodnie z art. 106 pkt 9 lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów każdy zastosowany koszt jednostkowy

lub każdą zastosowaną kwotę ryczałtową należy zdefiniować na podstawie metod określonych w art. 67 ust. 5 przedmiotowego rozporządzenia oraz w art. 14 rozporządzenia w sprawie EFS. Jednak w porównaniu z uproszczonymi opcjami kosztów określonymi w art. 67 RWP i w art. 14 ust. 2–4 rozporządzenia w sprawie EFS proponowane ustalenia dotyczące wspólnych planów działania różnią się w dwóch aspektach:

- zarządzanie finansowe wspólnego planu działania opiera się wyłącznie na kosztach jednostkowych i kwotach ryczałtowych określonych w decyzji zatwierdzającej plan. Decyzja ta stanowi podstawę dla przepływów finansowych pomiędzy Komisją a państwem członkowskim w odniesieniu do wspólnego planu działania. Zarządzanie finansowe, kontrola i audyt wspólnego planu działania mają na celu wyłącznie weryfikację, czy zostały spełnione warunki płatności określone w decyzji (art. 109 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów). Dzięki temu możliwe jest rozróżnienie między, z jednej strony, relacją pomiędzy Komisją, państwem członkowskim i beneficjentem, a, z drugiej strony, relacją pomiędzy beneficjentem wspólnego planu działania i organami odpowiedzialnymi za realizację projektów w ramach planu na odpowiedzialność beneficjenta. W związku z tym możliwe jest wdrożenie (części) wspólnego planu działania i zastosowanie uproszczonych opcji kosztów nawet w przypadku projektów, które są w całości realizowane w ramach zamówień publicznych.
- Płatności ryczałtowe nie są ograniczone, co oznacza, że państwa członkowskie mogą określać kwoty ryczałtowe przekraczające 100 000 EUR w publicznych konsultacjach.

⁽⁶⁾ Główny dokument referencyjny służący określeniu stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych to Wytyczne Komisji w sprawie uproszczonych opcji kosztów, w szczególności rozdziały 3–5.

W poniższej tabeli porównano poszczególne systemy uproszczonych opcji kosztów w danych ramach legislacyjnych:

	Uproszczone opcje kosztów na mocy art. 67–68 RWP i art. 14 ust. 2–4 rozporządzenia w sprawie EFS	Wspólne plany działania	Art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFS⁽⁷⁾ (jeżeli uproszczone opcje kosztów obejmują całość kosztów operacji i stanowią określoną wartość)
Rodzaj UOK	Finansowanie w oparciu o stawki ryczałtowe, standardowe stawki jednostkowe i kwoty ryczałtowe.	Standardowe stawki jednostkowe i kwoty ryczałtowe; brak progu dla kwot ryczałtowych.	Standardowe stawki jednostkowe i kwoty ryczałtowe; brak progu dla kwot ryczałtowych.
Zatwierdzenie przez Komisję	Brak formalnego zatwierdzenia.	Zatwierdzone w ramach decyzji w sprawie wspólnego planu działania.	Uproszczone opcje kosztów są przyjmowane przez Komisję w drodze aktu delegowanego.
Metoda obliczania	Obliczenia oparte na rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej metodzie. Wykorzystanie istniejących systemów UE lub systemów krajowych w przypadku operacji i beneficjentów podobnego rodzaju. Wykorzystanie stawek i metod określonych w rozporządzeniach (art. 67 ust. 5 RWP, art. 68 RWP i art. 14 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia w sprawie EFS).	Calculation based on a fair, equitable and verifiable method. Use of existing EU or national schemes for similar types of operation and beneficiary. Use of rates and methodologies set out in the regulations (Article 67(5), Article 68(2) of the CPR and Article 14(1)-(3) of the ESF Regulation).	Rozporządzenia nie określają specjalnej metody definiowania uproszczonych opcji kosztów na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFS. Komisja zamierza jednak skorzystać z następujących metod: obliczenia oparte na rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej metodzie; wykorzystanie istniejących systemów UE lub systemów krajowych w przypadku operacji i beneficjentów podobnego rodzaju; wykorzystanie stawek i metod określonych w rozporządzeniach.
Zwrot kosztów	Zwrot kosztów między Komisją a instytucją zarządzającą oraz między instytucją zarządzającą i beneficjentem jest oparty na tym samym systemie uproszczonych opcji kosztów.	Reimbursement between the Commission and the Member State and between the Member State and the beneficiary is based on the same SCO system. The beneficiary may apply a different form of financial arrangements (for example in the case of public procurement), but will be reimbursed based on agreed unit costs/lump sums.	Zwrot kosztów między Komisją a państwem członkowskim oraz między państwem członkowskim i beneficjentem może opierać się na różnych podstawach.
Zamówienia publiczne	Nie dotyczy projektów realizowanych w całości w ramach zamówień publicznych.	Also applicable to exclusively procured projects.	Dotyczy również projektów realizowanych w całości w ramach zamówień publicznych.

(7) Bardziej szczegółowe informacje można znaleźć w [Wytycznych na temat standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych przyjętych w ramach art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFS](#)

4.1.1. Obliczanie kosztów

Państwa członkowskie powinny uwzględnić wszystkie wskaźniki, które zostaną wykorzystane w ramach zarządzania finansowego wspólnego planu działania, w tabelach I.1.1 i I.1.2 wzoru wspólnego planu działania. Bardziej szczegółowe informacje, w tym uzasadnienie każdego kosztu jednostkowego lub każdej kwoty ryczałtowej, należy zamieścić w załączniku (załącznik należy wypełnić dla każdej zastosowanej uproszczonej opcji kosztów). Poziom szczegółowości danych przekazywanych Komisji zależy od podstawy prawnej zastosowanej do obliczenia wysokości kosztu jednostkowego/kwoty ryczałtowej. Przykładowo, jeżeli obliczenia dokonano na podstawie rzetelnej, sprawiedliwej i weryfikowalnej metody przy użyciu danych historycznych, w tym statystyk, informacje o obliczeniu lub metodzie przyjętej do określenia celów końcowych i - w stosownych przypadkach - celów pośrednich, należy uwzględnić w załączniku, a dane przekazać Komisji. Nie ma potrzeby przekazywania danych jednostkowych, ale powinny one być dostępne na żądanie.

Jeżeli koszty jednostkowe lub kwoty ryczałtowe opierają się na art. 67 ust. 5 lit. b) i c) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów lub na art. 14 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EFS, informacje zawarte w załączniku powinny obejmować odniesienia do wykorzystanego systemu i powinny uzasadniać, że ma on zastosowanie do projektów w ramach wspólnego planu działania. Jeżeli krajowy system standardowych stawek jednostkowych zostanie ponownie wykorzystany we wspólnym planie działania, przesłane dane powinny umożliwić Komisji sprawdzenie, że był on wcześniej stosowany do podobnych operacji i w przypadku podobnych beneficjentów, oraz że system stosowany we wspólnym planie działania jest taki sam. Wszystkie przepisy odnoszące się do płatności należy jasno określić we wniosku dotyczącym wspólnego planu działania.

W przypadku państw członkowskich, które nie przyjęły euro jako swojej waluty, koszty jednostkowe i kwoty ryczałtowe mogą być wyrażone w walucie krajowej (w decyzji Komisji określa się kwotę każdego kosztu jednostkowego lub każdej kwoty ryczałtowej w tej samej walucie). Takie podejście zagwarantuje, że kwoty te będą niezależne od wahań kursów wymiany walut (na przykład, koszty jednostkowe i kwoty ryczałtowe można obliczyć w oparciu o dane statystyczne wyrażone w walutach

krajowych i dlatego nie mogą one ulegać zmianie co miesiąc zgodnie z kursem wymiany walut). Zainteresowane państwo członkowskie przeliczy ogólny budżet wspólnego planu działania na euro z wykorzystaniem miesięcznego obrachunkowego kursu wymiany stosowanego przez Komisję (jak przewidziano w art. 133 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów) w miesiącu, w którym przedłożony zostanie wniosek dotyczący wspólnego planu działania. Wynikająca z tego obliczenia kwota w euro zostanie uznana za maksymalną kwotę, którą można zaangażować na rzecz wspólnego planu działania, i zostanie wykorzystana do oceny osiągnięcia obowiązkowych progów wspólnego planu działania. W kontekście zgłaszania Komisji wydatków, art. 133 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów będzie mieć zastosowanie w podobny sposób do pozostałych projektów.

Jeżeli czas trwania wspólnego planu działania przekracza jeden rok, państwo członkowskie może uwzględnić metodę automatycznej aktualizacji przy obliczaniu kwot ryczałtowych lub kosztów jednostkowych. W metodzie aktualizacji można brać pod uwagę inflację, zmiany wynagrodzeń lub inne istotne czynniki (zob. Wytyczne w sprawie uproszczonych opcji kosztów, rozdział 5, sekcja 5.5). W takim przypadku należy przedkładać informacje o dodatkowych kosztach wynikających z aktualizacji i muszą one zostać uwzględnione w decyzji Komisji.

4.1.2. Elastyczność finansowa

Jeżeli wymaga tego państwo członkowskie, w decyzji Komisji w sprawie wspólnego planu działania możliwe jest dopuszczenie ograniczonej elastyczności finansowej w ramach planu, do maksymalnej wysokości 10 % całkowitego przydziału środków na produkty, lub na rezultaty. Oznacza to, że nieosiągnięcie poziomu jednego wskaźnika produktu może zostać częściowo zrekompensowane osiągnięciem poziomu wyższego niż poziom innego wskaźnika produktu. Korzystając z tej elastyczności, możliwe będzie otrzymanie dodatkowo zwrotu do 10 % przydzielonych środków na każdy wskaźnik. Możliwa jest także pełna elastyczność między wskaźnikami obejmującymi różne poziomy osiągnięć w przypadku tego samego produktu lub rezultatu. Bez zmiany decyzji Komisji nie ma jednak możliwości dokonywania przesunięć między rezultatami i produktami lub zmiany celów pośrednich czy też wysokości samego kosztu jednostkowego/samej kwoty ryczałtowej.

Przykład

We wspólnym planie działania wyodrębniono następujące koszty związane z jego produktami i rezultatami (między innymi):

- 10 000 EUR przeznaczono na 10 osób uczestniczących w szkoleniu (produkt 1),
- 10 000 EUR przeznaczono na monitorowanie 100 osób (produkt 2),
- 10 000 EUR przeznaczono na 10 osób, które znalazły zatrudnienie, po 3 miesiącach (rezultat 1).

Stosując ustalenia w zakresie elastyczności, możliwe jest przesunięcie do 10 % przydzielonych środków pomiędzy produktami 1 i 2, ale nie na rzecz rezultatu 1. Na podstawie tego, co zostało osiągnięte, w momencie zakończenia realizacji możliwe byłoby dokonanie następujących płatności bez zmiany wspólnego planu działania:

- 9 000 EUR dla 9 osób uczestniczących w szkoleniu,
- 10 500 EUR dla 105 monitorowanych osób,
- 10 000 EUR (limit) dla 11 osób, które znalazły zatrudnienie po 3 miesiącach.

Należy zauważyć, że środki, które nie zostały wypłacone w ramach wspólnego planu działania ze względu na nieosiągnięcie (wszystkich) uzgodnionych celów pośrednich i końcowych, nie przepadają automatycznie dla odnośnych programów. Podobnie jak w

przypadku innych operacji w ramach polityki spójności niespożytkowane środki można przeznaczyć na inne operacje w ramach programów (pod warunkiem zastosowania zasady automatycznego umorzenia środków lub korekt finansowych).

4.2. Ustalenia w zakresie kontroli i audytu

4.2.1. Monitorowanie i gromadzenie danych

Jako konsekwencja zarządzania finansowego zorientowanego na osiąganie rezultatów, zarządzanie wspólnym planem działania i jego kontrola będą skupiać się wyłącznie na danych związanych z osiąganiem rezultatów i produktów, które stanowią warunki płatności (art. 109 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów). Dlatego też system gromadzenia i przechowywania danych zapewniony przez beneficjenta musi być rzetelny i wiarygodny. Na tym systemie oparta będzie ścieżka audytu, więc wszelkie niedociągnięcia, takie jak brak danych niezbędnych do uzasadnienia osiągnięcia konkretnego rezultatu lub produktu lub rozbieżne interpretacje wskaźnika, mogą prowadzić do korekt finansowych. Wiarygodny system monitorowania na poziomie beneficjenta jest zdecydowanie niezbędny, ponieważ w zarządzaniu wspólnym planem działania i jego kontroli odchodzi się od kontroli wydatków w kierunku kontroli osiągniętych rezultatów. Odnoszenie produktów i rezultatów może jednak wymagać gromadzenia danych na poziomie poniżej poziomu beneficjenta.

Aby uniknąć ewentualnych nieporozumień, wszystkie zainteresowane podmioty muszą ze sobą ściśle współpracować w celu dostosowania się do tej znaczącej zmiany. Również z tego względu kwestią kluczową jest dojście do wyraźnego, zdecydowanego i niepodważalnego porozumienia na temat wszystkich aspektów związanych ze wskaźnikami produktu i rezultatu stosowanymi w celu uzyskania zwrotu kosztów poniesionych w ramach wspólnego planu działania. Będzie to dużo prostsze, jeśli definicje każdego wskaźnika zostaną ustalone na najwcześniejszym możliwym etapie tego procesu. We wniosku

dotyczącym wspólnego planu działania należy jasno określić, co trzeba osiągnąć jako podstawę płatności w przypadku każdego wskaźnika oraz w jaki sposób należy dowieść osiągnięcia produktów czy rezultatów i jak to osiągnięcie udokumentować.

Wspólny plan działania nie jest zwolniony z wymogów ogólnych ani wymogów dotyczących poszczególnych funduszy. Na przykład, wspólne plany działania wspierane przez EFS muszą gromadzić dane do celów właściwych wspólnym wskaźnikom EFS.

4.2.2. Audyt

Szczegółowe informacje na temat audytu i kontroli standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych można znaleźć w rozdziale 6 Wytycznych w sprawie uproszczonych opcji kosztów. W zakresie obejmującym wspólne plany działania, warto podkreślić, że przed podjęciem decyzji Komisja zbada metody obliczania stosowane dla każdej z uproszczonych opcji kosztów w ramach swojej oceny. Audyt wspólnego planu działania ma na celu wyłącznie weryfikację, czy warunki płatności określone w decyzji zatwierdzającej plan zostały spełnione. Czynności przeprowadzone przez Komisję w trakcie procesu zatwierdzania wspólnego planu działania nie będą przeprowadzane ponownie.

Na mocy art. 109 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów beneficjent wspólnego planu działania może stosować swoje praktyki księgowo, nawet jeżeli miałyby to skutkować innymi kwotami niż kwoty obliczone dla kwot ryczałtowych oraz kosztów jednostkowych zawartych w decyzji Komisji (art. 109 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów). Niezależnie od różnic w kwotach beneficjent otrzyma zwrot w oparciu o przepisy decyzji Komisji.

5. ZATWIERDZENIE I ZMIANY

5.1. Procedura przedstawienia i zatwierdzenia

Stosowanie wspólnych planów działania jest dobrowolne, a w dokumentach programowych nie ma wymogu wskazania planowanego wykorzystania wspólnych planów działania. Dlatego to państwa członkowskie mogą zdecydować o zakresie wspólnego planu działania i o dogodnym terminie przedłożenie wniosku dotyczącego planu. Wniosek dotyczący wspólnego planu działania może zostać przedłożony w tym samym czasie, co program(y), lub na późniejszym etapie, w trakcie wdrażania. Chociaż w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów nie wyznaczono terminu złożenia wniosku dotyczącego wspólnego planu działania ani nie zawarto ścisłych wymogów odnośnie do czasu jego trwania, państwa członkowskie powinny mieć na uwadze następujące zalecenia:

- w art. 105 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów stwierdza się, że wspólny plan działania musi obejmować część okresu między dniem 1 stycznia 2014 r. a dniem 31 grudnia 2023 r. Oczekuje się zatem, że wspólny plan działania będzie trwać krócej niż program(y), który go finansuje, oraz że zapewniono wystarczającą ilość czasu, by osiągnąć oczekiwane rezultaty;
- w art. 105 ust. 2 stwierdza się również, iż produkty oraz rezultaty wspólnego planu działania będą stanowić podstawę do refundacji tylko wówczas, gdy uzyskano je po dacie decyzji o zatwierdzeniu wspólnego planu działania i przed upływem określonego w tej decyzji okresu wdrażania. W związku z powyższym Komisja może zatwierdzić wspólny plan działania tylko jeśli istnieje wystarczająca ilość czasu na realizację wszystkich zaplanowanych działań i osiągnięcie rezultatów. W ten sposób wymóg refundacji w ramach wspólnego planu działania określony w art. 105 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów może zostać spełniony.

Jeżeli państwo członkowskie chce wdrożyć wspólny plan działania, zaleca się, aby poinformowało o tym Komisję z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem. Powinno to ułatwić ocenę planu działania.

Wniosek dotyczący wspólnego planu działania musi opierać się na wzorze wspólnego planu działania i musi zostać przesłany przez państwo członkowskie za pomocą systemu SFC2014. System uwzględnia charakterystyczny dla wspólnego planu działania proces, który odzwierciedla wzór planu. Państwa

członkowskie proszone są o wprowadzenie głównej części wniosku dotyczącego wspólnego planu działania do systemu SFC2014, z wyjątkiem szczegółowych informacji na temat każdego kosztu jednostkowego/każdej kwoty ryczałtowej, które powinny zostać wprowadzone jako załączone pliki. Jeżeli wniosek dotyczący wspólnego planu działania jest przedkładany przez podmiot, który nie jest instytucją zarządzającą, lub jeśli wspólny plan działania jest wspierany w ramach kilku programów i różnych IZ, do wniosku dotyczącego planu należy dołączyć zatwierdzenie ze strony każdej zainteresowanej IZ.

Procedura oceny wspólnego planu działania została opisana w art. 107 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Jeżeli wspólny plan działania zostanie zatwierdzony, decyzja Komisji będzie zawierać elementy wymienione w art. 107 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Wszelkie zmiany dotyczące elementów objętych decyzją wymagają przyjęcia przez Komisję decyzji zmieniającej zgodnie z procedurą wskazaną w art. 108 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

5.2. Zmiany

Zgodnie z art. 108 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów zmiana wspólnego planu działania jest możliwa „w celu uwzględnienia wszelkich kwestii mających wpływ na jego wykonanie”. Wszelkie proponowane zmiany zostaną ocenione przez Komisję w celu sprawdzenia, czy przyczynią się one do poprawy skuteczności wspólnego planu działania. Może to oznaczać na przykład ulepszenie logiki interwencji prowadzące do zmian we wskaźnikach, zmianę celów końcowych z powodu zmian społeczno-ekonomicznych itd.

Aby złożyć wniosek o zmianę, beneficjent musi przedstawić uzasadniony wniosek komitetowi sterującemu utworzonemu na mocy art. 108 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Musi to uczynić w porozumieniu z instytucją(ami) zarządzającą(y)mi danych programów. Jeśli komitet sterujący zatwierdzi wniosek, ten sam organ, który przedłożył wniosek dotyczący wspólnego planu działania, powinien przedstawić Komisji wniosek o zmianę. Do wniosku o zmianę należy dołączyć zatwierdzenia komitetu sterującego i właściwej(ych) instytucji zarządzającej(ych). Komisja dokona oceny wszystkich propozycji zmian zgodnie z art. 108 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- jeden egzemplarz:
w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- kilka egzemplarzy (lub mapy, plakaty):
w przedstawicielstwach Unii Europejskiej (http://ec.europa.eu/represent_pl.htm)
w delegaturach Unii Europejskiej w krajach poza UE:
(http://eeas.europa.eu/delegations/index_pl.htm)
kontaktując się z Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_pl.htm)
lub dzwoniąc pod numer 0080067891011 (numer bezpłatny w całej UE) (*).

(* Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna (niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

EGESIF_14-0038-01 – WYTYCZNE W SPRAWIE WSPÓLNYCH PLANÓW DZIAŁANIA – FUNDUSZE STRUKTURALNE I FUNDUSZ SPÓJNOŚCI NA LATA 2014–2020

Wytyczne w sprawie wspólnych planów działania (z ang. JAP — Joint Action Plan) zawierają podstawowe informacje o tym, dlaczego i kiedy należy stosować wspólne działania, jakie są ich główne cechy i kto może na nich skorzystać. Dokument analizuje zasady działania tych planów, zwracając szczególną uwagę na znaczenie i rezultaty projektu. Część dotycząca zarządzania finansami, kontroli i audytów pokazuje, jak obliczać koszty i jak monitorować i zbierać dane. Ostatnia część zawiera przegląd procedury składania i zatwierdzania wniosków.

Możesz pobrać nasze publikacje lub uzyskać nieodpłatną subskrypcję pod adresem <http://ec.europa.eu/social/publications>

Aby mieć dostęp do najnowszych wiadomości dotyczących Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, należy zgłosić chęć otrzymywania nieodpłatnego biuletynu informacyjnego poświęconego portalowi Europa pod adresem <http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

<http://ec.europa.eu/social/>

 <https://www.facebook.com/socialeurope>

 https://twitter.com/EU_Social

